Salpàs

Sant Joan de Vilatorrada

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Sant Joan de Vilatorrada i Sant Martí de Torruella
Emplaçament	Sant Joan de Vilatorrada i Sant Martí de Torruella

Coordenades:

Latitud:	41.74573
Longitud:	1.80547
UTM Est (X):	400678
UTM Nord (Y):	4622235

Classificació

Número de fitxa	08218-49
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Manifestació festiva
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Aquesta tradició es va mantenir fins als anys 60
Protecció	Inexistent
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Arqueociència S.C. SL (Raquel Valdenebro)
Data de registre de la fitxa:	ds., 03/03/2001 - 01:00

Descripció

Aquest costum tenia lloc tant a Sant Joan de Vilatorrada com a Sant Martí. Segons informació oral del Sr. Àngel Muntané i mossèn Jacint Capdevila el salpàs acostumava a fer-se el dilluns de Pasqua. A cada carrer de la vila hi havia una casa on el capellà beneïa la sal i l'aigua. Per fer-ho, totes les cases d'aquell carrer portaven un càntir amb aigua i un plat amb sal. De cada plat el mossèn extreia una cullerada que col·locava en una galleda i amb un salpasser tirava aigua dins la galleda mullant la sal i beneint-la. A continuació,

ajudat per un escolà que duia la galleda amb la sal molla i beneïda s'aturaven a cada casa tirant una cullerada de sal contra la façana. Al ser sal molla es quedava enganxada a la façana. La gent acostumava a donar ous i menjar. A Sant Martí el ritual era similar, només que al tractar-se d'un hàbitat disseminat eren els propietaris de les cases els que posaven la sal duent el mossèn l'aigua beneïda a sobre. Segons informació oral dels Srs. Basora i Riera, els de la casa acostumaven a regalar-li mitja dotzena o bé una dotzena d'ous. Aquesta pràctica va tenir lloc fins als anys 60.

Bibliografia

AA.DD.(1984), Recopilació de la història del municipi de Sant Joan de Vilatorrada. Sant Joan de Vilatorrada. COMAS I CLOSAS F.(1988) Sant Joan de Vilatorrada. Història del Bages. Vol II. Ed. Parcir. Manresa. Pàgs.379-402

